

[Justitsministeren.]

mig ikke af med at vurdere, hvorvidt forfatteren Poul Ørums artikler har trukket nye ting frem, eller hvorvidt der i det hele taget er skabt nogen som helst form for usikkerhed omkring tingene. Alle disse problemer må vurderes af den særlige klageret, hvis sagen bliver indbragt for denne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* (DKP) til forsvarsministeren:

»Finder ministeren det betryggende for dansk sikkerhed, at NATO-generalen Alexander Haig søger at skræmme Danmark med faren for atomangreb med det åbenbare formål at påvirke Danmark til at øge sine militære udgifter?«

(Spm. nr. 69).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge et Ritzautelegram, der dog er bemærkelsesværdigt fortiet i dansk presse, har NATOs europæiske øverstkommanderende, den amerikanske general A. Haig, afholdt en pressekonference i Flensborg. Ved denne konkluderede generalen efter en af de mange store og dyre NATO-manøvrer dette efterår, at det som følge af det danske forsvars svaghed kunne vise sig nødvendigt tidligere end ønskeligt at gribe til brug af strategiske kampmidler som raketter og atomvåben mod mål i Danmark.

Fuglsang (DKP):

Man kan ikke sige, at det vakte større opsigt og bestyrtelse, da NATOs øverstkommanderende, den firstjernede general Haig, fremkom med de i mit spørgsmål omtalte udtalelser. Den meddelelse, jeg henviser til, var, som jeg også siger, ganske godt fortiet i pressen, som havde mere travlt med at fortælle, hvad de såkaldte østlande foretog sig.

Ikke desto mindre er det et vigtigt spørgsmål, som i høj grad har principiel betydning, også i den forstand, at meddelelsen så at sige er en konkret bekræftelse på det dokument, som det vesttyske blad *Stern* fremlagde i sit nr. 6 fra 1970 om eksistensen af en hemmelig USA-atomhåndbog, som ganske konkret angav atombombemål, ikke blot i de potentielle fjendelande, men også i neutrale lande som Finland og Østrig, og altså også i forbundsfællelande som bl. a. Danmark. Dette giver også

den principielle betydning, at det næsten ordret bekræfter, hvad følgerne kan være af at være medlem af en sammenslutning som NATO, nemlig det, som Alsing Andersen næsten profetisk forudsagde i sin tid, at det eneste, vi kunne opnå, var at gøre vores land til krigsskueplads, og det var ikke noget særlig sikkert hverken for vores folk eller vores land.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Det er måske ikke så mærkeligt endda, at general Haigs udtalelser ikke fremkaldte den helt store opsigt i pressen, for det problem, han behandlede ved pressemødet i Flensborg den 21. oktober, drejer sig om noget, som har været debatteret ofte, også i den danske offentlighed. Det drejer sig om forholdet mellem NATOs og Warszawapagtens konventionelle styrker og den såkaldte atomtærskel, det vil sige det tidspunkt, hvor en eventuel storkonflikt kan udvikle sig til en atomar krig. Ifølge de oplysninger, jeg har modtaget, skal general Haigs udtalelser om disse forhold da også være blevet fremsat i tilslutning til nogle betragtninger over den fortsat stigende opbygning af Warszawapagtens konventionelle militære kapacitet.

Det må være indlysende, at når den ene part i et sådant magtsystem udbygger sin kapacitet hurtigere end den anden, så får det konsekvenser på længere sigt. Når vestlige politikere og militære ledere taler om muligheden for, at man kan blive tvunget til at gribe til anvendelse af taktiske atomvåben mod en eventuel angriber, så skyldes det, som det vil være de fleste bekendt, at de vesteuropæiske NATO-lande er langt underlegne, hvad angår de konventionelle styrker.

Efter min vurdering er det denne problematik, general Haig har berørt under sin pressekonference i Flensborg. Hensigten har ikke været at skræmme Danmark, men at give saglig og korrekt information, sådan som han gør over for andre NATO-lande, ikke mindst over for dem, hvis forsvar bygger på muligheden for tilførsel af allierede forstærkninger.

Jeg er derfor også hr. Fuglsang taknemlig for, at han med sit spørgsmål igen har givet mig lejlighed til at pege på sammenhængen mellem øst-vest-styrkeforholdet, hvad de konventionelle styrker angår, og atomtærsklen, som vi naturligvis alle må være interesseret i at holde høj. At general Haig skulle have gjort det samme i Flensborg under en pressekonfe-